

בירה ונשים

יש אמנים מכל הסוגים. פרופמר פאריינטה הוא אחד כזה אמיתי לגמרי. גם טוב וגם בוהמי. גם משוגע וגם אוהב חתיכות. גם עושה סקאנדלים וגם מייצג את ישראל בניכר.

משם גם חזר, לפני שבוע, אחרי שהות של שנתיים בלונדון הערפילית. בעצם, היה פרופסור במקורו צייר. לאחר שהגיע ארצה ממקנס שבמארוקו, התחיל לצייר ונקלט, תוך זמן קצר, בחברה הישראלית. גם בחברה הנשית. עוד בתחילת דרכו היה חברה של ציירת שנישאה ביתיים פעם, ועוד פעם.

אחר־כך היתה לו ידידה טובה מאוד בשם **מריב**. יום אחד ראה אותו ואותה ה"רקדן ירסי" (קנייני) קיפניס, שי-חזר בדיוק אז מ"בית החולים, שם החלים מתאונת ה"דרכים האיומה שלו. "מיהי החתיכה ה"נהדרת הזאת? שאל קיפניס.

פרופסר

שתוי. שלם לי 20 בירות, ואתה יכול לקחת אותה, אם היא רוצה." קנייני שיכם. היא רצתה. והיום היא אשתו של קיפניס.

אחר־כך עשה **אייבי נתן** לפרופסר תערוכה בקליפורניה, ונתן לו כסף כדי שיטע לונדון. בעצם, הוא לא עשה לו טובה כליכ גדולה, אלא עסק מצויין: כי אייבי קנה בסיטונות את התמונות, נתן מחיר לא קטן אבל כדאי ביותר — לו.

פרופסר נטע. באנגליה דווקא למד קולנוע. הוא גר אצל אנגליה בשם **פאריינטה אנה**, הדואגת לו והמאפשרת לו להיות אמן.

בחוצלארץ זה עוד אפשרי. עכשיו בא פרופסר ארצה, עם סירטוני הניסוי הראשון. **אורי זוהר** אהב אותו, **דויד גרינברג** נהנה. אבל פרופסר בכל זאת חזר ללונדון: "כאן הבירה לא כליכ טובה", הוא אומר. "חזק מזה, איפה אמצא בתאיב אשה נהדרת, שתחבל לי ולא תפרע לי בעבודה?"

צנחנית לשעת חירום

אוהך וגורא לא נעים לי. פניתי אליך מכיוון שיש לך שם יהודי ואין לי אל מי לפנות בעיר הזאת. אני באתי לאמריקה מישראל ואני...

היא לא היתה צריכה להמשיך בסיפור. הוא נשמע מוכר וידוע. הישראלי מיהר להכניס את הגברת לדירתו, ועל את הדלת מאחוריו.

הישראלית שנוכחה לדעת כי נפלה לתוך מלכודת ניסתה להתחמק — אבל הולח היתה ועולה. הצעיר המזין מיד למקום את חברו — אף הוא ישראלי — ושניהם התחזו לו לחקור את המסתתר מאחרי סיפורה של השגורית המקורית.

היא נשברה תוך זמן קצר. הסתבר כי סיפורה היה מעגן אי-שם בכמה עובדות נכונות: שמה של האשה היה **בילה** וזיינברג. היא בת 28. היא היתה ישראליית מדינת ישראל. היא מתווקה בידה דרכון של מדינת ישראל.

לפני שש שנים היגרה עם הוריה מישראל לארצות-הברית. לפני זה שירתה, אומנם, ביחידת-צנחנים בצה"ל — אבל כמקפלת-מיצנחים.

לאחר מלחמת-ששת-הימים כשראתה את התלהבותם של היהודים-אמריקה לכל הקשור בצה"ל, החליטה שכדאי לה להסתובב חלק מהתלהבות זאת לטובתה הפרטית — בעזרת כמה מן התמונות שגשארן לה למזכרת, מן תקופת שירותה בצה"ל.

"מה יש, גם זאת דרך לעשות כסף?" אמרה בעברית רהוטה לשני הצעירים הישראליים.

רק לאחר שהשניים הוציאו ממנה הבטחה ששוב לא תמשיך לעסוק במגבית הפרטית שלה, ולא תנצל עוד את שמו של צה"ל, הגיחו לה ללכת. הגברת וזיינברג מיהרה להסתלק. אבל בכניסה לבניין עצרה.

אחר־כך הרימה את הטלפון של השומר והזעיקה את המשטרה: "ניסו לאנוס אותי!" הודיעה.

כאשר הגיעו השוטרים למקום, לא היה להם כל צורך להעמיק את החקירה: ה"ישראלית" לעבר היתה מיכרת להם, מתלוי-נות שהוגשו נגדה קודם.

אך המשטרה לא יכלה לעשות לה דבר. היא לא עברה על שום חוק. אפילו על החוק למניעת קבצנות לא עברה. היא לא התחזתה כאחרת ואי-אפשר היה להוכיח ש"הוציאה כסף בטענות-שווא: סוף-סוף, אולי היא עוד תרכוש בכסף שהיא גובה כרטיס טיסה, חזרה לישראל.

הלכתי לבדוק את העניין. ואני שמחה לבשר לכן, יקרותי, שלא דובים, לא יער, אבל כן נסין: לא זו בלבד שאלברט הוא נסיך-אמת ובן לשושלת-מלכים לעשבר; הוא גם גבר נאה, המשגע את החתיכות. בחול ובארץ. וזהו, בעצם, העוקץ.

מאז שהופיע בשטח, זנחו כמה וכמה מן היפהפיות התורניות את חברתם של כמה וכמה מן ה"דוגיאנים התור"ניים. אני לא ר"צ להזכיר שמה, אבל לפחות **גבר נשני רבי-מעטה** אחד שוב לא נר-אה, בשעות הקטנות, בחברתה של **נערת-זוהר ר"ש** שמת — הנשר אה, דרך אגב, לי **תעשיין זוטרי**.

היא נראתה, לפי עינים, עם אלברט. זאת אומרת — כשלא נראת איתו הבחורות הזוהרות יותר וה"זוהרות פחות האחרות.

כל האחרות, לכן הוציאו הדוגיאנים המרוצים סיפורי-לעז גוראיים על הנסיך הקטן. ככלות הכל, איך אפשר שיהיה לבן-אדם גם כזאת הצלחה עם בנות, גם כסף וגם דם כחול אמיתי?

מכונת אמריקאית מהודרת, מודל 68, עצה במיגרשהחנייה של בית רביקומות בפילדלפיה. אשה אלגנטית, מטופחת, לבר-שה נאה, יצאה מתוכה בצעדים בוטחים.

בלת הדירה אשר בפעמונה צילצה, היתה קבועה מוונה. הדלת נפתחה. על פניה של האשה עמדה ארשת-פנים הססנית ר-מתנצלת: "תסלחי לי גבירתי," אמרה בחצי-גימגום לאשה שפתחה בפניה את הדלת, "אני לא מכירה אותך וגורא לא נעים לי. אבל פניתי אליך מכיוון שיש לך שם יהודי ואין לי אל מי לפנות בעיר הזאת. אני מ"ישראל..."

היא שלפה מתוך ארנקה פינקסיתמונות קטן. בתוכו היו כמה תמונותיה. כולן צולמו בישראל. הן הראו את הגברת הנאה במדינת-העל, כומתה אדומה לראשה, כשהיא בחברת צנחנים ליד אתרים שונים של ה-ארץ, וכשהיא ניצבת בפוזות קרביות, ה"עשויות להמיס את ליבה של כל אם יהודיה כשרה.

זאת אני, הסבירה האשה שנראתה עתה מבוגרת בכמה שנים משנראתה בתמונות. "אני חיילת של צה"ל. צנחנית. הייתי ב"מלחמה. אחרי המלחמה רציתי קצת לנוח. אז החלטתי לטייל בעולם.

"הגעתי לכאן, אבל כאן אירע לי מיקרה מצער. ראיתי שלט של מגדת-עתיקות. התפ"תי והלכתי אליה. היא הוציאה ממני את כל כספי. נשארתי בלי פרוטה.

"עכשיו אין לי במה לחזור לישראל. ר-אני מוכרחה לחזור בזמן לשירותי ב"צה"ל..."

דמעות עמדו בעיניה של המספרת. היא הוציאה ממחסה קטנה לנגבן, ובעלת-הדירה הגישה לה כוס משקה קר. "אין לי אף מכיר בעיר הזאת," המשיכה הישראלית להתייפח. לכן החלטתי לפנות ליהודים, כדי שיעזרו לי לחזור לצה"ל. אינני מבקשת כרטיסיטיסה, אבל אם תוכלי לעזור לי בכמה דולארים, אצליח לגייס את מחירי-הכרטיס..."

אחרי סיפור מרגש כזה היה רק יהודי בעל נשמה של גוי משלח את הצעירה מ-ביתו, ללא תרומה של עשרה דולאר, לפחות. ימים אחדים לאחר-מכן, הגיע הסיפור גם לאוזניו של צעיר ישראלי המתגורר זה שנים אחדות בפילדלפיה. ואז נשמע היצלוצול גם בבלת-דירתו. הוא פתח את הדלת ולעיניו נגלתה אשה נאה ומטופחת בעלת ארשת פנים הססנית.

"תסלחי לי אדוני," אמרה, "אני לא מכירה נבהלתי. שאלתי מי החתיכה המפורכסם. כזה, ואז סיפרו לי על המכרסם המפורכסם. כולם ביחד וכל אחד לחוד, את הסיפור הבא:

הנסיך **אדלברט מאריה ויהאן**, שבא ארצה במכונית-מירוץ משגעת ושעליו כתב-תי לפני חודש, בכלל אינו נסיך. הוא נשם אדם רגיל. ויש שרמוז שהוא אפילו שייך לאותם החוגים היהודים והלא-יהודים המנהלים את הבארים של גרמניה החדשה.

השבוע כימעט שחשתי להתפטר מן-הרכילות התלאיבית. באו אלי כל מיני חתיכים ולעגו: "ירדת מן הפסים, רחל! את לא יודעת כשמסדרים אותך?" הם אמרו עם חיוך על השפתיים.

השבוע כימעט שחשתי להתפטר מן-הרכילות התלאיבית. באו אלי כל מיני חתיכים ולעגו: "ירדת מן הפסים, רחל! את לא יודעת כשמסדרים אותך?" הם אמרו עם חיוך על השפתיים.

השבוע כימעט שחשתי להתפטר מן-הרכילות התלאיבית. באו אלי כל מיני חתיכים ולעגו: "ירדת מן הפסים, רחל! את לא יודעת כשמסדרים אותך?" הם אמרו עם חיוך על השפתיים.

השבוע כימעט שחשתי להתפטר מן-הרכילות התלאיבית. באו אלי כל מיני חתיכים ולעגו: "ירדת מן הפסים, רחל! את לא יודעת כשמסדרים אותך?" הם אמרו עם חיוך על השפתיים.

השבוע כימעט שחשתי להתפטר מן-הרכילות התלאיבית. באו אלי כל מיני חתיכים ולעגו: "ירדת מן הפסים, רחל! את לא יודעת כשמסדרים אותך?" הם אמרו עם חיוך על השפתיים.

משק הבית של הגבות

בראונר

בראונר

ארתור בראונר, אילהסרטים היהודי גרמני שעזר למנחם גולן, הוא איש צנוע ונחבא אל הכלים. כשהוא לא מגלה את **אכילס פז** או את **ז'נף לוי**, הוא מסתור כב בספרד או באיטליה, ועושה מערכונים וסרטי-בלשים. לפעמים הוא גם בא לישראל ועושה טוביה החובב.

בינתיים יושבת, בדרך כלל, אשתו היפה והפיקחית, **מאריה בראונר**, בבית-שכבר-לין, ומנהלת את משק-הבית של הווילה. בה היא והוא גרים עם ארבעה ילדים בני שנה וחצי עד 20.

הווילה המפוארת נמצאת ברובע גרוינוז-אלד האריסטוקראטי. לאחרונה טרחו עיתונאים גרמניים לברר

בראונר

מהן הוצאות-הבית החודשיות של המיליוני-רית. וזה מה שהיא אמרה להם:

- 77 לירות חסקה:
- 33 כניסת-יולנות:
- 6 ראדיו וטלוויזיה:
- 7 נקיון שטיחים:
- 77 חשמל:
- 66 כניסה וניקוי:
- 770 מזון, משקאות:
- 31 סיגריות:
- 616 משכורת לשני משרתים:
- תשלומי מסי-הכנסה וביטוח להנ"ל:
- 308 גן:
- 116 מנקה חלונות:
- 31 שיעורי התעמלות לגברת בראונר:
- 62 ספרית:
- 8 אחזקת שתי מכוניות (מרצדס לו, והולוו" לה):
- 462 סך הכל: 2670

מסתבר שבברלין המיליונרים חיים גורא בזול, לא?

האם נכון ש...

- איש-עסקים צעיר השתכר ה"שבו, בדיסקוטק "סאני" בתל-אביב, ו"לאחר שהתפשט עד לתחתוני — רקד מול נערת-הגוגו של המקום?
- תעשיין מצליח הבטיח לאחת מנערות ה"בלאט-עלי-הקרח", שיצאה ה"שבות את הארץ, שהוא מוכן לשלם עבור כל הוצאותיה — וגם פיצויים למעבידיה — אם תסיים את החוזה, תישאר בארץ כדי להמשיך איתו את הרומאן המשותף שלהם, שנמשך כאן שלושה שבועות?

אדלברט

היא נראתה, לפי עינים, עם אלברט. זאת אומרת — כשלא נראת איתו הבחורות הזוהרות יותר וה"זוהרות פחות האחרות.

כל האחרות, לכן הוציאו הדוגיאנים המרוצים סיפורי-לעז גוראיים על הנסיך הקטן. ככלות הכל, איך אפשר שיהיה לבן-אדם גם כזאת הצלחה עם בנות, גם כסף וגם דם כחול אמיתי?

אדווה עושה זאת שוב

בעצם כבר התעייפתי לדבר על **נעמי אדווה**. אבל מה לעשות שהיא כל הזמן על גליס? הגליציק האחרון, הסגן, עלה על חוף-אילת, שם מתגוררת נעמי. אז זה היה ככה: בחזרה בשם **ציפורה אוזיס** ישבה לה עם כמה חברים על שפתי-הים, על שמיכה נאה, והשתופה בקרני השמש. פיתאום בה הלבב של אדווה, זה עושה תמיד צרות. גם הפעם: הוא ניגש לשמיכה — ובמחילה מכבודכם — טיף אותה. ציפורה הנועמת בעטה בכלב המיילל. נעמי, שראתה את בן-טיפוחיה מותקף, אצה-רצה להשתתף במערכה. היא תפסה את ציפורה בגדיהם, היכתה אותה, וכשראתה שזה הולך לה — קרעה מעל לשנייה את בגדיהם לגמרי. לדגע קט, יכלו מתנפשי-אילת לראות את חלקיה הבלתי-שזופים של התקפת. כמובן שהפרידו בין השתיים, והלבישו את ציפורה. לא בשמיכה המטופחת. כי אוזיס זו לא מבינה מה זה ספורט, והגישה למשטרה תלונה נגד אדווה על תקיפה גופנית.